

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: צ'רניאק	שם פרטי: וורה
-------------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: צ'רניאק	בלועזית Cherniack	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: וורה	בלועזית Vera	מין: ז / נ תאריך לידה: 1939
מקום לידה (ישוב, מחוז): סטאלינו	בלועזית Stalino	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: אייזיק	שם פרטי ושם נעורים של האם: מרה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה: סטאלינו	בלועזית Stalino	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קזחסטן		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: קזחסטן	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? סטאלינו	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1997	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי בשנת 1939 בסטאלינו באוקראינה. אבי עבד במפעל טקסטיל ואמי הייתה עקרת בית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בפרוץ המלחמה הגיעו גרמנים לאזורנו, שרפו את ביתנו ואת רכושנו, וגירשו אותנו. אמי לקחה אותי בידיה כמו חבילה וברחה רחוק ככל שיכלה. כל עובדי מפעל טקסטיל, כולל אבי, פונו עם משפחותיהם. עלינו לרכבת לסמיפליטנסק בקזחסטן, ובדרך אמי ביקשה מרק מאנשים, כדי להאכיל אותי. קור עז, רעב ומחלות היו מנת חלקנו במנוסה. במהלך המלחמה אחת מאחיותיי נפטרה ממחלות, ונשארתי עם אמי ואחות נוספת.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1945 חזרנו לסטאלינו. ביתנו היה הרוס. אבי ניסה לשקם את המשפחה ועבד קשה מאוד. אמי נפטרה ואבי גידל אותנו לבדו.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי ארצה עם בעלי טימופיי קרימרמן ובתי מרינה בשנת 1997. השארתי את חשש נעוריי מחשש מצד הרשויות בקהילה, בעבודה ובאוניברסיטה. כאן בארץ נשמנו לרווחה והרגשנו בטוחים בזהותנו כיהודים.

ראיון: שושנה צ'רכי
נהריה, מאי 2012

עריכה: אלינה נאור